

РЕШЕНИЕ

№ 1907

гр. Пловдив, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осми октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николай З. Петров

при участието на секретаря Иванка Ат. Пиронкова като разгледа докладваното от Николай З. Петров Административно наказателно дело № 20215330205263 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и следващи от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 585396-F584810 от 05.07.2021г. на Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив, с което на основание чл.183, ал.1 от ЗДДС на „ЧЕРНОМОРЕЦ“ ООД, ЕИК/БУЛСТАТ 103271470 със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.Брезовска № 13, представлявано от А.К. ЕГН ***** е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение по чл.183, ал.1 от ЗДДС.

С жалба от представляващия дружеството, чрез процесуален представител се моли съда да отмени издаденото НП поради неговата неправилност и незаконосъобразност.

Дружеството – жалбоподател, редовно призовано чрез процесуален представител, в съдебно заседание моли НП да се отмени и да се присъдят разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт, който изразява становище за неоснователност на жалбата. В пледоарията си моли съда да потвърди издаденото НП като правилно и законосъобразно и представя доводи в подкрепа на искането си. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление

относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок от надлежна страна – представител на ЮЛ спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По инициатива на орган по приходите, с акт за deregистрация № 160991901140967/30.04.2019г., на основание чл.176, ал.3 от ЗДДС е било deregистрирано по ДДС дружеството жалбоподател. Съобщението по чл.32 от ДОПК е било поставено на табло находящо се в сградата на ТД на НАП Пловдив и свалено на 05.07.2019г. която дата е приета от АНО за дата на която е връчен акта за deregистрация. В хода на ревизия, назначена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-16001620002597-020-001/07.05.2020г., от служители на ТД на НАП Пловдив било установено че дружеството, след като е било deregистрирано по ЗДДС е издало данъчен документ – фактура № 0000000950/11.07.2019г. Било прието че е извършено административно нарушение по чл.183, ал.1 от ЗДДС и изпратена покана до представляващия дружеството за явяване лично или на упълномощено лице за съставяне на актове за установяване на административни нарушения в ТД на НАП Пловдив, ул.Чернишевски 3. Поради неявяване на представляващ дружеството, на 07.01.2021г. от свидетел Г. С. Г. – ** по приходите в НАП при ТД на НАП Пловдив бил съставен против дружеството акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F 584810 за това, че „Черноморец“ ООД с ЕИК 103271470 след като е било deregистрирано по ЗДДС е издало данъчен документ – фактура № 0000000950/11.07.2019г. Съгласно акта, „Черноморец“ ООД е deregистрирано по ЗДДС на 05.07.2019г. на основание чл.176, т.3 от ЗДДС по инициатива на орган по приходите с акт за deregистрация № 160991901140967/30.04.2019г. Нарушението е извършено в гр.Пловдив, където е издадена фактурата.Нарушението е установено в хода на извършване на ревизия по ЗДДС, възложена със Заповед за възлагане на ревизия Р-16001620002597-020-001/07.05.2020г. Актът е съставен по реда на чл.40, ал.2 от ЗАНН, тъй като след връчвана му лично покана представляващия А.К. не се е явил В ТД на НАП Пловдив за съставяне на АУАН, с което е нарушил чл.183, ал.1 от ЗДДС. Актът е бил предявен за запознаване на 08.01.2021г. на упълномощено от представляващия дружеството лице. На датата 08.01.2021г. е бил връчен препис от акта на упълномощеното лице. В законоустановения срок пред АНО не са били представени писмени възражения относно съставения АУАН и посоченото нарушение по ЗДДС.

На основание констатациите в акта е издадено и атакуваното НП, с което е ангажирана административната отговорност на дружеството. В издаденото НП по идентичен с акта начин е дадено описание на нарушение и посочена

нарушената правна норма.

Разпитан като свидетел в съдебно заседание актосъставителят Г. С. Г. потвърди авторството на съставения акт против дружеството. Свидетелят посочи че нарушението е установено в хода на ревизия след представяне от дружеството на поискани от проверяващите документи. Свидетелят посочи, че до представляващия дружеството били изпратени покани за явяване за съставяне на АУАН, както и че актовете били съставени в отсъствие на представляващ дружеството, който не се явил или изпратил упълномощено лице. Свидетелят посочи че нарушението е в издаване на данъчна фактура след като е било deregистрирано дружеството по ЗДДС, както и че съставените актове са били връчени на следващия ден в офиса на дружеството от него и друг служител на ТД на НАП Пловдив, посочен в акта като свидетел.

Описаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото гласни доказателства - показанията на актосъставителят Г. С. Г. разпитан в качеството на свидетел, чиито показания съдът кредитира като обективни и достоверни и подкрепящи се от писмените доказателства, приложени към административнонаказателната преписка и надлежно приобщени към доказателствения материал по делото.

За да се произнесе по съществото на правния спор /по основателността на жалбата/, съдът съобрази, че настоящото производство е от административно - наказателен характер и същественото при него е да се установи има ли извършено административно нарушение от лицето посочено в АУАН и НП. Това означава, че в тежест на административно - наказващия орган, тъй като именно той е субекта на административно - наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител. Разбира се при налагане на имуществена санкция на Еднолични търговци или Юрически лица се касае за обективна невиновна отговорност и съответно в тези случаи е достатъчно доказването на извършване на нарушението от обективна страна, като не се изследва въпрос за вина. Същата се определя като психично отношение на дееца към деянието и резултата от него и по тази причина подобно психично отношение не може да бъде формирано от ЕТ или ЮЛ. Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и издаването на Наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административно наказателното преследване.

Като прецени изложената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения и при цялостната служебна проверка на акта, на основание чл.313 и чл.314 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН настоящият състав на Пловдивския районен съд, достигна до следните правни изводи:

Съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия за тези действия. Атакуваното НП е издадено в срок. При съставянето на АУАН и издаването на обжалваното НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до опорочаване на административнонаказателното производство и до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, в какъвто смисъл е и основаният довод на жалбоподателя.

От приетите по делото доказателства съдът намира че безспорно е установено извършеното административно нарушение от страна на дружеството жалбоподател по чл.183, ал.1 от ЗДДС. Съгласно разпоредбата на чл.183, ал.1 от ЗДДС „Лице, което не е регистрирано по този закон и издаде данъчен документ, в който посочи данък, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на посочения в документа данък, но не по-малко от 1000 лв.“ Само регистрираните по ЗДДС лица издават фактури с ДДС. Нерегистрираните не издават фактури с начислен данък. Ако регистрираният получател по ЗДДС получи фактура с ДДС от нерегистриран по ЗДДС доставчик, то това ще е неправомерна начислен данък и за получателя няма да възникне право на приспадане на данъчен кредит по аргумент от чл.70, ал.5 от ЗДДС. Поради не изпълнение на задължения като регистрирано по ЗДДС лице, дружеството – жалбоподател е било deregистрирано по ЗДДС с акт за deregистрация по ЗДДС № 160991901140967 от 30.04.2019г. Изпратените съобщения чрез лицензиран пощенски оператор били върнати поради тяхното непотърсване. При изпълнение на процедурата за връчване на Акта за deregистрация е било установено че на обявления като адрес на кореспонденция и адрес по чл.8 от ДОПК в гр.Пловдив на дружеството не е бил открит адрес ул.“Брезовска“ № 13. Съобщението по чл.32 от ДОПК било връчено чрез поставяне на табло находящо се в сградата на ТД на НАП Пловдив на ул.Скопие на 20.06.2019г. Дата на сваляне 05.07.2019г. В законоустановения срок, след свалянето на съобщението, Акта за deregистрация не е бил обжалван пред директора на Дирекция „Обслужване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП.

При така приетото за установено от фактическа страна съдът счита че законосъобразно и обосновано административно наказващият орган е приел, че с действията си дружеството жалбоподател е извършил нарушение по чл.183, ал.1 от ЗДДС и правилно и законосъобразно му е наложил имуществена санкция на основание чл.53, вр.чл.27/чл.83/ и чл.3, ал.2 от ЗАНН и чл.183, ал.1 от ЗДДС. Както бе посочено по-горе по безспорен и несъмнен начин е установено, че дружеството е издавало фактури, в които е посочен ДДС в нарушение на чл.113, ал.9 от ЗДДС, съобразно който данъчно задължените лица, които не са регистрирани по този закон нямат право да посочват данъка в издадените от тях фактури. Безспорно по делото е установено, че жалбоподателят е издал множество фактури по ЗДДС, като по

настоящото производство е с № 0000000950/11.07.2019г., без да е имал регистрация по чл.96, ал.1 от ЗДДС.По отношение на дружеството – жалбоподател е категорично установено че неговата дейтелност се характеризира със системност и продължителност, което изключва прилагането на чл.28 от ЗАНН. В конкретния случай е налице издаване на документи, в които е посочена стойност на данък добавена стойност, без да е налице регистрация по ЗДДС. Фактическият състав на посоченото нарушение обхваща два кумулативно дадени елемента, а именно – липса на регистрация по ЗДДС и издаване на документ – фактура по този закон. Поради това съдът счита, че административно-наказващият орган правилно и законосъобразно е санкционирал жалбоподателя за извършеното от него нарушение. Съдът счита, че следва да бъде потвърдено обжалваното наказателно постановление относно наложената имуществена санкция по чл.183, ал.1 от ЗДДС, като законосъобразно и обосновано.

По основния довод в жалбата, че НАП не е следвало да открива процедура по уведомление по чл.32 от ЗДДС съдът следва да отбележи следното.В случая данъчната администрация е издала акт за deregистрация, който акт към момента не е отменен по реда на административното производство.В производство по ЗАНН пред районен съд не може да се прави косвена проверка на този акт тъй като компетентен за това е административен съд в съответното производство по АПК.Ето защо твърденията в жалбата в тази насока не следва да бъдат обсъждани по същество от съда.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63, ал.3 от ЗАНН следва на Национална агенция по приходите да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ/ЗПП/, съгласно препращащата разпоредба на чл.63, ал.5 от ЗАНН.Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150лева.Производството по делото, след даване на ход на съдебното следствие продължи в едно съдебно заседание, с разпит на един свидетел, делото не е с фактическа или правна сложност поради което следва да се присъди възнаграждение на минимума от 80лева.

Водим от изложеното и на основание чл. 63, ал.1 и ал.3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Обжалвано е наказателно постановление № 585396-F584810 от 05.07.2021г. на Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив, с което на основание чл.183, ал.1 от ЗДДС на „ЧЕРНОМОРЕЦ“ ООД, ЕИК/БУЛСТАТ 103271470 със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.Брезовска № 13, представлявано от А.К. ЕГН

***** е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение по чл.183, ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „ЧЕРНОМОРЕЦ“ ООД, ЕИК/БУЛСТАТ 103271470 със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.Брезовска № 13, представлявано от А.К. ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Национална агенция по приходите сумата от 80 /осемдесет/ лева представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не е окончателно и подлежи на обжалва пред Административен съд Пловдив от страните в 14-дневен срок от получаване на съобщението по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____